

**Kenkat
& Akoluthit
e Krështlindies**

Hora e t'Arbërshëvet 1977

KUR TE JETA IN'ZOT U LE
 dimbër ish'me borë e shi,
 kjielli e toka bën haré,
 sosi nata e dita u gdhi.
 Zuri fih një kohë e re,
 zu një t'jatërë mbretërë.
 E se u mbush e larta be,
 Shejtit Zef për martirë,
 Zoti u duk në tri llojë,
 dialë , plak e trim i ri.

Mirë se jerdhe Ti ndër ne,
 o i Pasosmi Perëndi;
 u me glunjëzit ndë dhe ,
 Të lëvdonj ashtu' si di :
 se i vërteti Zot Ti je,
 çë na pate lipisi.

Për të dashur kjiellin le ,
 deshe t'bëneshe njerë
 se të ndridhurë na pe,
 ndë të kekjie zotërë.

Patshe nder ashtu' si e ke ,
 për gjithëmonë , o shën Mëri,
 për të sterksurit që dhe,
 sa të kishëm na lirë.

Me një fialë që ti the
 u hap kjielli përsëri.

II

TE KËJO HERË KUSH NGË KLA
 Shën Mërizën ngë e do morë,
 e për Zefin mall ngë ka,
 po dëftonet egërsirë.

Brënda ata ngë i do njeri,
 bën tëtëm edhe bie shi.

U ju lutem për t'ën'Zonë
 gjithëve sot ashtu' si di :
 të di shokëvet nj'angonë
 falni ju, te të vaktat shpi;
 mos i lëni jashta këta mmore
 se mbërdhin e reshën borë.

Virgjëresha e mirë ,
 që ka t'siellënjë Zotin Krisht,
 pëllumbeshën e dëlirë

mirrëni brënda dashurisht;
 mirrëni Zonjën e shën Mëri
 me kujdes e lipisi.

Plakarushin e bekuar,
 që akjë plak e i lodhët ë,
 mos e leni të helmuar,
 se nanë ngë ja bën më.

Në të mirë i bëni sot,
 ng'e harron i Madh'in'Zot.

Shokë të lumur' e me nder,
 tek prëhij ju ngë dini,
 mos kjëndroni ashtu' të prerë;
 në shpit t'ime mënd't'vini.

Shumë të voglë shpin e kam,
 posa i vapëkëth u jam .

Eja, o Zonja e sën Mëri,
 me njeriun kuj kleve e truarë;
 sillmë Zotin Perëndi,
 te këjo shpi, të jet e uruarë.

Ndzitò pran e bënmë hir,
 këtu' të lehet Shejti Bir.

Punë E MADHE Ç'ISHT KËJO'
 edhe nata ditë u bë;
 u gëzuan gjithë zëmbrat vo;
 dimbri shkoi edhe ng'isht më,
 e gjithë jeta bën haré:
 lule e pemë për në dhe .

Çë shërbes i madhi ki !
 ndër 'ta thonë kjielli e dheu;
 Zoti i jinë u bë njeri,
 nga një mëmë e Virgjërë leu,
 te një ftohtë e e vrërët shpellë
 prap njeriut t'i japënjë gjellë!

Leu përjashta e jo ndë horë;
 leu ndër male e gorromima;
 leu nën shiut e leu ndë borë;
 lidhur kle me di skutina;
 leu ndë kashtë e ndë sanua,
 për kë i njohshim ngë u dëftua.

Posa leu tek i vrërëti lekj,
 nd'atë vend akjë të shkret,
 një këndim nga kjielli u gjekj:

past lëvdì Zoti i vërtet,
 e të mirët posht në dhe
 patshin pakje edhe haré.

E gjithë ëngjëjitë ndë dritë
 mbajën valla (e ç'valla ato),
 tue kënduar me një përzitë:
 punë e madhe ç'isht këjo,
 se i pa-bëmi u njerëzua,
 leu te jeta nga një gual

Virgjëresha e shën Mëri,
 posa leu i Madh'in'Zot,
 e shtrëngoi tek i bardhi gji,
 e me sizit t'plot'me lotë,
 tha:s'kam t'jetër të t'konj ,
 po këtë sisë e t'e dhuronj.

Burri i urt i shën Gjusepi,
 posa leu Perëndia,
 dhezi ziarrmin , e kur shkrep,
 mori e u pruar nga shën Mëria,
 e i tha:jipmë një skutinë,
 t'ja ngroh , se bëri tsinë.

Deshi Dialin pran më duar;
 zu t'i bëj disa haidhì;
 take e mbajtur ndë krahruar,
 take i puthur ballë e si;
 take i thënë : o Zoti i jim,
 u të falem me gëzim.

Vate i pari një delmer,
 për t'i dhënë hern'e mirë
 Zonjës s'madhe , e të bëj nder
 Dialit , ç'ishë si një paskjirë.

Një karrokje klëmsht i suall,
 e një delezë që puall.

Hiri nj'etër dalë e dalë,
 edhe tha:një ment e dsura.
 Këto di gjizë valë e valë,
 si më ndodheshin, ju prura.

Pak u bie, ju lip ndëjesë,
 po me zëmërë e me besë.

Vanë t'jerë edhe u harruan;
 hirën brënda e atjë mënuan;
 ran më glunjë e ashtu' kjëndruan

sit e 't'ire ng'u mbëshuan,
 posa pan Kë fajin ndsori
 farës t'ënë e n'grahë e mori .

Pran një i mjer i vapëk arru';
 thë:ngë kisha gjë te shpia;
 veç se këta dhomate dru,
 sa të ngrohet Perëndia;
 edhe prura Zotris s'aj
 këto di matulla mëraj .

IV

Zonja e jime , mirë ditë!
 Drut u prura , të dhrosisësh
 këtë Dialë si një dritë.
 Mirri, o Zonjë, e shih t'i sglidhësh.
 Fletë të paka e ato t'ullishte;
 degë të trasha, e pak limishte.

Zonja e Madhe , e Lumia Zonjë;
 Çë na solle këtë vo dritë.
 U lash pethkun që dërtonj,

kur pash natë se u bë dritë.
 Prua pak për Zonë e math,
 katrë gjizë e tsa diath.

Zonja shejte e Virgjëreshë,
 u bën bukëzën te mali.
 Dsa të hash, o Perëndeshë,
 Tinë e dhëndërri edhe Diali;
 Të ju bija u t'jatër s'pash
 se një pite e një kulaç.

Zonja Virgjër'gjith'e mirë,
 u , me mall, i bie këtë ftukjë
 Dialit t'bukur si paskjirë.
 Helm më vien se s'kam një puljë.
 S'mënd t'i bënë më t'jatër nder;
 jam i vapëk e i ngrat delmer.

Gruaza shejte edhe e dëlirë,
 që parrais isht ki Dialë!
 Në mos vija s'kisha glirë;

Kleva thirrur u pa fialë;
 se s'mënd t'bija më në dorë,
 lakra prura edhe bukmorë.

Sa të shoh më mirret goja,
 Zonja e jime! Tesh për gjë
 dolla, e u ndodha këtei të shkoja;
 pash Parraisin mbi këtë dhe.
 Dsa që zuri këjo langore,
 një të bukurë pyliatore.

Erdhi nj'etër hënëtuar,
 që tek ajo shpellë i ngrisi,
 e kishë një arkëz në duar;
 Pati besë e proskjinisi,
 e la Dialit me haré,
 dardhë e mollë e miladhé.

Erdhën bashk tre demëtorë,
 me tsa klëmsht e me tsa shtalp.
 Posi u ndodheshën në dorë;

prun e mjalt , e miell , e gjalp;
ja dhuruan me dashuri,
me gëzim e me haidhì.

Beniamini foli e tha:
bjerni tesh zumarezën,
përse dua të frinj ditsa,
mirë e njoh u herëzën;
e pastai u dua t'këndonj
këtë të nokërr të gëzonj.

E Manassi urdhuroi:
ets e mirr ato flojerë,
çë djé tata ne dërgoi;
shih se janë mb'atë derë.
Un'i bie , dhe ju këndonj,
shën Mërizën të gëzoni.

Bënjëm gjith'po me një zë
më të bukurin këndim
çeliëm gjith'sa t'mundjëm më;

nderiëm Zotin me gëzim ;
gjith'këndojëm se te dheu
Perëndia si foshnjë leu.

Pran e lumja e Shën Mëri
i tha gjithëve shumë vietë
save i vanë e i bën haidhì,
Edhe i taksi me t'vërtetë
te Parraisi gjith't'i siellë,
tek ajo e pasosme gjellë.

V

Zonja e lume e Shë Mëri
u vu dialin të këndoj,
e i rrëfiej , me lot'në si,
gjith'ato çë kish'të shkoj;
e vërrej edhe i gëzonej,
e me mall gjith'zëmbra i mblonej.

Biri i jim, o zëmbra e jime,
Dialë i vogël , Zot i math,

në Ti do të flësh një thrime,
u më duar të mbanj di-tsath ;
pran , o bir , kur të kjëllon,
Mëma e jote të këndon.

O ju flamura t't'in'Zoti,
Ëngjij shejtra , më ças
të gjithë ejani këtu' sot,
sa të bëni lodrë e gas.
Të këndojëm isht këjo herë
se Isuthi do t'na flerë.

Bir i dashur , që së janë,
dërgon Ëngjëjit jit at,
për lëvdë, që t'jerë s'kanë,
të t'këndojën ditë e natë.
Shoh se sythi të shkëlqoset,
ndienj se zëmbra mua më ljuset.

O Jesu' , famazmë je !
U kurrus e Larta Fialë.

Tij, që bëre kjiell e dhe,
shoh njeri e të njoh dialë;
Të marr n'grahe e t'përgëzonj,
Të jap sisë e të këndonj.

Ndejme duarzit, gjella e jime ,
tek i përvëluami gjë;
shih nani të flësh një thrime
këtu' n'grah', se shtrat ngë di.
Të t'këndonj u dua vo shumë,
njera që të t'vu ndë gjumë.

Eja, gjum, edhe kjëllë
Birin t'im e të t'in'Zot;
më të shëmbet ti mos le;
se ka derdhur shumë lot;
shumë ai të flërë do,
eja , gjum e m'e kjëllò.

Ajo buzëzë , kur kjesh
një parrais shkëndin në dhe ;

gjith gëzimet kush të sheh.
 Ai syth, po kur vërren,
 bën e t'do gjith-kush pa hir,
 flëj, o i vogëlith im bir.

Biri i jim, t'ët at përës,
 gjith'të mirat të të bierë;
 u të sgjonj e të thërres,
 kur t'e shoh se hin në derë.
 Ti i gjith' jetës je Sotir;
 flëjëmë, dhëndërr, at e bir.

O Ti i Larti Perëndi,
 Krishti i jim i bukurith,
 s'deshe kjosmë e vapkëzi
 sgloodhe tinë, i urti gjith.
 Flëj o Bir, se Të këndonj;
 kur të vinjë jit'at, të sgjonj.

Një këmishëzë u të gjeta,
 e dua vet të t'e kjëndis,
 të t'e sos si e zuri jeta
 flëjëmë, o Bir, se të lipis,
 në të thom sa ke të shkosh,
 e sa ke të më helmosh.

Dua të shkruanj te këjo kjëndimë
 kopshtin ku të dërsish gjak;
 dua të shkruanj të vrërtën vimë
 që të jep glëmbe, shkjelbe e shplakë
 krikje, gozhda e lënkjësì...
 prëju, Bir, për nanì.

Flëjëmë, o Bir, o Biri i jim,
 sa vo mëma të këndonj;
 e në Ti më ndien tëtëm,
 mëma e jote të pështron,
 e në gji të mban me-hir.
 Flëj mbi zëmbrën t'ime, o Bir.

O çë krip të pa-rrëfiem
 isht të rrudhur , duket ar.
 duken-ijzë të shkëlqjemë
 siit e t'uzë , o Bir haidhiar.
 Mbyll sit e buzën oo,
 të tögëzonet mëma voo!

Kur Ti, zëmbërë , gjin më thithë,
 mua më duket se t'kjëllonj.
 Kloft ashru' i bekuarith
 këta vo klëmshtëth çë të rron.
 Flëj , o Bir , se më dhrosis,
 kur të shoh se rrahalis .

Këjo kalive, o Biri i jim,
 shum'e sbëluarë e e ftohtëz, isht;
 e m'i bën akjë tëtëtim,
 sa na ngjethet edhe mishët.
 T'jetër u të bënj ngë di ;
 kurkullosu në ktë gji.

Pa - pa dorëzën të t'e ha !...
 shumëth akulli t' e zu.
 Tata jit nanì vien pra,
 të na biernjë zjarm e dru,
 të më ngroheh një thërrime,
 flëj , o Bir , ó gjella e jime.

W I

Shën Mëria, tue kënduar,
 merr të Birin e e kjëllon;
 e m'i thot mbë të djepuar:
 flëj , o Bir , edhe bën on.

Flëj , o i Dashur , e mos klaj,
 rri ndë prëhërt ; mos bën vaj.

Oh sa i bukur Ti më je;
 oh sa i hjëshëm , Biri i jim!
 siri i jit më jep haré;
 më mbëlon shpirtin me gëzim.

Dialë i vogël , Zot i mathë,
 më çë t'shoh , më fort të dua;
 rri te gjiri i jim ditsath,
 mos shantij , në më do mua.

Perëndi e njeri i vërtet,
 për të marrurin fajtuar
 deshe t'vije te këjo jetë,
 ku do t'jesh akjë i helmuar.

Biri i jim , i larti Bir,
 nanë flëjëmë pa mendim;
 mëmës t'ënde bën këtë hir,
 se më pran s'do t'kem gëzim.

Oh sa helme do t'duronj
 Sa lavomë te ki gji !
 Thom se ahierna s'mënd't'rroj ,
 kur të t'shoh te ato hjidhi.

Nga gjithë shokët ka t'jesh lënë,
 nga të gjithë a djelm,a plekj;

shitur ; puthur edhe zënë
 Ti do t'jesh nga Gjudha i kekjë.

Biri i jim,sa do t'më vuash,
 për të madhin mall çë ke !
 Po me gjakun t'ënt do t'shkruash
 se ndëjësën prure në dhe .

Pa mos klaj , o Biri i jim;
 Mëma e jote të përgëzon.
 Flëj nanë pa psherëtim;
 flëj , o Bir , edhe bën on .

Flëj , o i Dashur , ...

Kur Shën Mëria
tek e ftohta shpellë,
ndë natë të thellë;
Jesuin na dha;

Me shejtet duar,
mbë krahë e(mori) muar,
e përgëzoi
edhe e këndoi;

Të lut , o Bir ,
me dashuri,
si Perëndi,
i jetës zot.

Çë të math'shërbes
shoh e kam besë !
Atë çë më bëri
U bëra sot.

Kush mënd't'e thoshëj !
Kje Faremiri,
i pa-kufiri
te djeba rri,

Si i vogël dialë,
çë ngë ka fialë;
si edhe një i vapëkth,
një Perëndi !

U thom ndë vetëhé:
çë të math këshill
Ti pate , o Bir ,
t'vije këtu'!

Sa një njeri
t'ishë Perëndi,
Ti leve e u bëre
Dialëth kështu' .

Thuajmë përsé,
e Larta Fialë,
si i vogël dialë,
po kla e rënkòn?

Këta rënkime ,
o gjella jime,
janë si gozhdë
çë më shajton.

Oh çë famasmë !
s'është për të thënë
këjo e madhe punë
çë bëre Ti ;

Se mishi u veshe
se neve deshe;
gjith'të të duam,
si na do ti .

Andaj përpara :
nanë më rri ,
si çilimë
çë ngë ndëlgon .

Bën më të kjeshurë
fakjen , si diell
çë ndrit në kjiell,
se më gëzon.

I Biri i Adhamit,
kuj Ti bën nder,
isht akj'i mjerë,
sa ngë të do .

Sa më e thërret
mbë këtë hjiur,
a! zëmbërë-gur
më të thot jo.

Tij të shkarzen
i ziu njeri
për lënësi,
se ngë kupton .

Si një pa si ,
as njeh , as di
si zëmbërën malli
të përvëlon.

Gjellë , këjo sisë
isht pak , e pak
të bënet gjak;
po Ti s'vë re,

Se t'shitet ka,
të derdhet pra ,
nga të bijt e botës
gjith për në dhe .

Bivor , kjo dorë,
kuj mëma i gëzonet ,
ka të drëptonet ...
gluha s'gudson !

Për krikje flas
kur duhet gas ,
se drita leu
çë na ndriton .

O shpirt, o i dashur ,
çë jetën solle
nga shkjiifi m'dolle
të të shërbenj.

Si Ti prej meje ,
prej Teje u jam,
e çëdò kam
prapë të kthenj .

Nanì për klëmshtitë
çë goja thithë,
o i miri gjithë ,
në më do mirë ,

Njeriun çë bëre
dhize me besë;
jipi ndëjesë;
kiji mëshirë .

Jesuiti i vogël ,
o Birthi jim ,
dhëndërr e mbret
i shpirtit t'im ,

Të truanj fajtorin;
njeriun të truanj;
ruaje , si ruanj
U Tij nanì.

V I I I

Kur dimbri ishë i kekjë edhe më
i vrërët,
u leve , o Zoti i jim, te një ka-
live .

Jo ndër gjinde ,
Ti jerdhe linde,
po ndër kafsha e te një grazhd.
O Perëndi ,
këtë punë e bëre Ti për dashri.

Përse te gjiri i jim ngë deshe
të vije,
me gjithë se e fala Tij me besë
të madhe . ?

Eja u prëj;
tesh eja e flëj
te këjo zëmbërë, si ndë shtrat.
O Ti ç' u dua ,
përsé t'a-kënda t'rrish mbi tsa
sanua?

O ju të lum', o ju të lum'
gjith' monë
delmerëzit , çë pat , te nata e
madhe,
po si dialë
të Lartën Fialë,
më të bukur se një dritë;
e me gëlirë
ndë dhet Parraisin pat te ajo
fitirë.

O vathëzë me fat, ç'i dhe mbi
kashtën
atë çë atij u duh të vapkë djebë!
Mbi Tij ënggij
mbi Tij arkënggij
fluturuan me kënka e gas.
Ashtu' u nderove
e u bëre ahierna klishë e dheun
gëzove.

Një ditë u vet. llojasia
 për Tij e thash: përsé,
 e Larta Fialë,
 përsé, më thua j, përsé,
 o i Madhi Vasilé,
 u bëre Dialë ?

I nokërrith u bëre,
~~sa~~ mënd' t' hije shpejt
 në këtë gji.

Po zëmbren në do,
 përse t' e marrsh e do
 me kusëri.

Të dashur më dëfton,
 e prire e më gënjén.
 Përsé këto ndrole ?
 Në gjit u dorën ndenj,
 e zëmbren ngë gjenj,
 se Ti m' e more .

U dua të t' rrefenj,
 të ndihem te jot' emë,
 me këmbë e duar .
 O Zonja e shën Mëri,
 u zëmbre s' kam në gji;
 jit bir m' e muar.

M' e vodhi e pran e fshehu
 te gjiri i 'Tij, e bën
 si kur ngë e ka.
 U sot do t' bënëj mizirë;
 pa shih , kërke Ti mirë,
 se ngrah' e ka .

Vërrej se zëmbra e jime
 të ngar më para s' kishë,
 përpisur rrij,
 edhe si gur u tha;
 në mos ndërruar u ka
 në duar të 'Tij.

O i marruri që jam !
 Si thom se është kusar
 i madh'in'Zot ?
 Zëmbren ai m'e bë,
 andai kusar nuk ë
 në e mori sot .

Atij që jetën bëri
 nga zëmbre mirë i nget,
 se i Zoti isht .
 Të loznjë sa do më;
 s'mënd't'bënjë t'jatër gjë,
 se i vogël isht.

Po ajo në u tha si guri,
 që lodhrë Ai do t'bënjë
 me gur të gjall ?
 Po pran kujtonj e thom
 se hekurin dhe njom
 një zjarm i gjall.

Zëmbren, o Zoti jim ;
 në nos t'e dhënsha u ,
 mirre pa hir ;
 mirre e gjithëmonë mbe ,
 se tij të nget , që je
 Zot e Sotir .

X

Gjithë ejani gjinde ,
 të lusim këtë dialë;
 pa e sosëmia Fialë
 në jetë u bë mishë.

Thot: po ngrëhij delmerë,
 e kjiellit përzita;
 më e bukurë se dita
 këjo natë u ngris .

O natëza e bardhë,
 që zëmbren t'ënë
 gëzon si kle thënë
 nga i lashti Profit.

O natë e bekuarë ,
kur Krishti na u le ,
se Virgjërë e re
na^e solli mbë dritë .

U mbush ajo e taksurë
çë i Larti na bëri ;
i Jessit te druri
tuf' lulesh u rrit .

I Drejti , i Pafajshmi,
çë moti çë shkoi
akjë dishiroi
nga mjegula u zbrit .

Si vesa e priturë ,
si drita nga dielli,
ki i vogël nga kjielli,
na jerdhi , si uratë.

O burrat e mirë ,
përzimet lëreni;
pa shihëni, vërreni
sa e mirë ë këjo natë!

Një zë nga Parraisi ,
ju shtijti të ngrëhij:
prej shtratit ku prëhij,
pataksij ! , ju tha .

Një zë çë i pëlkjëshëm
t'in'Zoti lëvdì
e pakje e haidhì
të mirëvet i dha .

Të dashurën pakje ;
të taksur' Abramit ,
çë fara e Adhamit
s'priti më kot .

Pa vëhij më glunjë;
te djeba këndonì
të nokërrin ; lëvdoni
të dhimëshmin Zot .

Nga fusha , nga malet ,
nga bora , nga vapa,
mos mbahij aprapa ,
se t'gjithëve na thërret .

Mos rrini ndër helme ;
mos kijni mbëri ;
se ligjë e lirë
u dukën në jetë .

X I

Nga kjielli Ti u zdripe ,
o Mbreti i jinë ,
e jerdhe te një shpellë
ndë borë e tsinë .
O i bekuam , o i lëvduam ,
të më dridhesh u Të shoh .
E Larta Fialë,
përsé më deshe mirë ,
u bëre dialë !

I jetës ti je i Zoti ,
se vet e stise ;
e t'linda e ziarr të lipsen ,
e më lipise:
O i dëlirë , shejti Bir ,
zieja jote zëmbrën nget .
Po mua m'a-kënda ,
se malli i mathë për njerëzit
të pru këtu' brënda .

Parraisin ti lëreve ,
teku trazhgoje ,
e mbi tsa kashtë u leve ,
sa të duroje.
Fort u bindem e të klindem;
Po për mua çë bëre Ti ?
O gjella e jime ,
përsé , përsé pajt meje ,
këta durime ?

Po në Ti deshe t'vije
ndë vapkësi;
përçë nanì po shëmbe,
e bën vajtì ?
Zot o Zot , o i Madh'in'Zot ,
mirë e shoh e të ndëlgonj :
ngë kla se dhëmbe;
po kla për dashurì,
për mall ti shëmbe .

Ti njeh të that'si guri
këtë zëmbrë t'ime ;
e do me lotë t'njomet;
me psherëtime.
Zot e mbret , At i vërtet,
po që sonte ngë është ashtu';
nanì të dua ;
nanì të dua sa mëndet,
sa Ti do mua .

Kur Ti te gjiri i mëmës
duke i kjëlluar ,
ngë flë jo zëmbrë e jote ,
se po rri sgjuar.
Çilimì , Perëndì ,
çë mendon pa thuajmë Ti.
Kush mënd't'e dij !
U thom se më përgjegje :
do t'vdes për tij .

Në Ti mendon të vdeç ,
o Zot për mua;
kë t'jatër, jashta Teje ,
u kam të dua ?
Virgjëreshë , o Perëndeshë,
në e dua pak u Birin t'ënt ,
mos kij mëni ,
po duaje Ti si duhet ,
në vet ngë di .

XII

Këndojëm , këndojëm
se kjielli u sbëllì,
gjithë bëjëm haidhì ,
gjithë thomì me gëzìm .

Po rrofshit Isui,
si rrekjë e si Zot ,
po rrofshit Isui
për jetë e për mot .

O i dashuri Dialë ,
nga kjielli për ne
Ti sdripe në dhe
ndër borë e tëtìim .

O i bukuri Dialë ,
Ti pakjen dhuron ,
Ti zëmbrat na gëzon
se prure shpëtìim .

O i vogëli Dialë
i math Perëndì,
bekò gjithë njerì
edhe shpirtin t'im.

O i hjieshmi Dialë
i Virgjërës Bir ,
Ti sizit na prir ,
o i Hirit burim .

O i prituri Dialë ,
o Zot i vërtet ,
o i ëngjëvet Mbret ,
mirr 'veshë këtë këndim .

XIII

Rregji i jim ,
Iisuthi i jim ,
Dialë i nokërth ,
ndër tëtìim
... jerdh' e leve
bër njerì
te një kalive
si mavrì.

Flëj, o Bir , e mos klaj
flëj, o zëmbërë e bën on.

Mbi tsa kashtë
te një grasht
Ti je smardhur
skur se jasht :
... lipset ziarri
dçeshur je
e tötimit
vdes për ne .

Të përgëzon ,
Të këndon ,
Mëma jote në të kjëllon.
... nga gomari
e nga një kje
me ahtë e frimë
ngroht je .

Mosnjeri
në vapkësi
Tij të njohu - Perëndi .

... vetëm pate
lutie e nder
ngah i miri delëmër .

Me haré
vuri ré
se nga kjielli
drit ' e re
... streksi natën
e me gëzim
bukur gjegji
një këndim.

Dhromin zu
e si arru'
take u falur
m'glunj'u shtu'
... diath'e gjizë
e di dru ,
Zoti jinë
ai të pru .

Nder , o Zot ,
 t'japiëm sot ,
 si delmeri.
 çë na thot:
 ... se vërteta
 P e r ë n d i
 e vërteta je njeri .

Flëj, o Bir, e mos klaj,
 flëj, o zëmbërë e bën on .

XIV

Flëjëmë bukur, dial'i nokërth,
 flëj më duar, rri në gji,
 ng'ë për Tij djebë e stolì,
 çë ndsën jeta e kjellia jep.
 As rrëpira, as trikjimia
 sa t't'trëmben ngë isht dre.
 Drita jote kjell e dhe
 gjith'fiellon e bënet shkjep.

Në të vërren e vrërët kjellia,
 për mëkatën kështu të 'ftonet;
 mos u trëmp , se do t'fiellonet,
 e pran gëzim tij të dëfton.
 Pisa e shkretë e bijët e Evës
 luft'e kekje do t't'bëjën ,
 proskjinët një ditë ka t'mujën
 çë pran jeta Tij dhurën .

Bir i lart të mëmës s'parë
 mos më klaj, mos të helmonesh,
 Perëndia , shi' , bën të ftonesh
 dial'i vogël , zot i mathë.
 Për në glëmbe e nga helme
 lule lehet , lule shpresie,
 ligjia e gjithëve , lule besie,
 ligja e zëmbërës për luvath.
 Siuthi jit një thikëzë ë
 çë shpon zëmbërën , pa nga gjë.

O ju dielm, o ju fëmijë,
 tek in'Zot me gëzim po rrëdhni,
 ju këndime jetsni e sglidhni
 zëmbren jipëni se Ai e do .
 Kënk'e re zëri i t'ëmbël
 ka këndojëm për gjithëmonë,
 zëmbra e dhezurë për t'ën'Zonë
 jipet gjith'e kurr thot jo.

Lumë fëmija në gas shejt
 lumt'ata që janë të drejtë.

XV

O që natë m'e bukurë se dita
 kle nata kur leve !
 O që dritë , o që gëzim, o që
 pakje
 na prure Ti neve !

Ndër hjidhë njerëzia për sa mot,
 për sa vjetë Tij Të priti

e Ti jerdhe ndër ne, shkrep
 gëzim bashk me illin ç'na ndriti

Flëjëmë, flëjëmë ,
 flëj, o Bir, e mos klaj, kij durim,
 ziarr ngë kemi e Ti ndien tëtëm.

Flëjëmë, flëjëmë,
 ipna, zot, dhizna Ti te ki gj
 si një ziarr dashuri.

Madhërò shpirti jim e lëvdò
 Perëndin t'Lartën Fialë
 që për ne në këtë jetë
 mori kurm
 e na leu si një Dialë.

Madhërò shpirti jim Zotin Krisht
 të Madhin Zot njerëzuar
 bën haidhë ti, lëvdì dialit të ler,
 mos u loth tue kënduar

Flëjëmë

XVI

E fiellët isht nata si dita,
nga kjielli na mblen edhe drita:
të vini , të vini ,ju gjinde të
shihëni
këtë shpellë ku Krishti u te .

Njeri u bë për ne e Larta Fialë,
i nokërëth Ai leu si një Dialë,
i hjëshëm,i bukur e i mirë:
gjith'rridhni , delmerë,të vini
me gëzim.

Ju bini kabanë,ju bini:
DIN DON (7herë)
e thrini gjith'gjinden tek in'Zot.
ju bini kabanë,ju bini,ju bini:
na leu Shelbuesi sot .

Na jerdhi shpëtimi,na jerdhi,
gjithë hiret mbi jetën i derdhi:
të vini,të vini,ju gjinde,të shihni
ju Rregjin e kjiellit mbi dhe.

Ai pakjen e shpirtit na pruri,
e zëmbat e thata si guri
i njomi dhe i sgjoi nga gjumi:
gjithë rrodhën me t'math'dishirim.

Këndoni,të krështerë,këndoni,
të pabesmitë po thrini,po thoni:
të vini , të vini,ju gjinde të
shihëni
të Madhin t'ën'Zonë ndër ne .

Ju besën te zëmbat do t'kini,
me shpresë të madhe do t'vini
te gjella,te ngjallia,te e 'fteta
sa t'gjeni t'pabesmin trazhgim .

XVII

Rroft,po rroft rregji ç'u le
Perëndi e rrekjë në pushtët,
ç'si njeri jerdhi në jetë
e u bë i nokërth për ne .

Rroft, po rroft i pakjes mbreti
 që ndër gjinde pështrim ngë gjeti
 po si zogzë pa folé
 te një shpellë ndër t'ftoht' u le.

Rroft , po rroft rregji ç'u le
 rregji i jetës për gjithëmonë
 Zoti i mathë e gjella jonë
 që shëndetën pru në dhe .

Rroft , po rroft se mblen si diell
 rregji jinë që vien nga kjielli
 se na duk një dritë e re
 tek ajo natë që in'Zot u le .

Rroft , po rroft rregji ç' u le
 e hjynushmia e Larta Fialë
 që për njerëzit u bë dialë
 e pamet na pru haré.

Dashurin, Ti, o Zot, dëftona
 jipëna ndëjësë për ftesat t'ona,
 se Ti vetëm rregji je,
 rroft , po rroft rregji ç'u le .

XVIII

Si gjegjën Ëngjëjit
 këndimin e shë Mëris
 që kjëlloj të Birin
 kjëndruan në sbet.

Me zë t'hjynushëm
 Virgjëresha e bukurë
 m'e hjëshme se illi
 po thoshëj kështu':

Moj Bir , moj Zot
 vistar i jim i mathë
 Ti flë , po u josem
 për kakjë bukurì.

Sgjonet i Dashuri
e gjith'i përmallshëm
me siun e përkdhel
Mëmën e 'Tij.

Lavosur'ë këjo Mëmë
nga ata si t'hjynushmë
ç'i kjeshiën , çé gëzojën.
Çë Mëmë e fatbardhë !

O Zonj'e Parraisit
çë Birin na dhe,
Ti lutu për ne
t'na ket lipisì .

XIX

Të falem, o i lëvdoshmi mbret i
nokërth!
Kush ashtu' i vapëk të bëri
t'jesh?

Ti i t'Lartit i Biri i dashur!
ndë dhe e i përujur ashtuò, përsé?

Amlia e vetëm t'zëmbres bukurë
të bëri të lindëshe foshnjë për
mua.
Kush Tij nga kjiellia të sdripëshe
bëri?
të mirrie të burrit trupin kush
kle?

Të rretheshe të vdekjies me të
zezën hjé,
mbret i pandërruashëm, mbret i
pa-vdekshëm!

Të zëmbres bukurë dëshiri i math
të vdekjies çajti të hollën shpatë,
e zëmbres bukurë vet dashuria
të bëri të leheshe dialë për mua.

A D E S T E F I D E L E S

Ejani të bésmë, Ëngjëlli na thrét
éjani po éjani Betleém:
se léhet për ne Krishti Shelbues.

Ejani, po éjani adhurojëm , adhurojëm
t'ën'Zonë Iisuin .

Drita e jëtës shkëlqjén te një shpellë
besa na kjéll në Betleém
se léhet për ne Krishti Shelbues.

Ejani , po éjani adhurojëm , adhurojëm
t'ën'Zonë Iisuin .

I Biri i Perëndis , Rrogji i gjithësis ,
u bë fëmijë ne Betleém,
se léhet për ne Krishti Shelbues .

Ejani , po éjani ...

Lëvdi në kjiell , pakje mbi dhe
Një Ëngjëll lajmëron në Betleém
se léhet për ne Krishti Shelbues .

Ejani , po éjani ...

P R O F E T S I T
 që sglidhen ditën më para se
 K R I S H T L I N D I A

+

t e k e p a r a O R Ë

Ms. II, 7-8. Perëndia më tha mua:
 im Bir je Ti: U sot Tij të leva.

Ti mua lipëmë, e U mam të t'jap
 Tij trazhgim t'ënt gjindet .

piesë nga Profetsia e Mihjeut

V, 1-3. Këtë tha in'Zot: E ti
 Vithleém, shpi t'Efrathàs, ngë je
 ti , jo , më e vogëla ndër zotë-
 rët e Judhës, pse ngah ti ka të
 dalnjë Kaptenja që ka t'kulotë-
 një popullin t'im Israelin.

Të zënit e 'tij që nga fillimi,
 nga ditët e motçme.

2. Prandai Ai do t'ë lënjë njera
çë gruaja me barrë do t'lindënjë
e t'jerë vëllëzër do t'ipriren te
të bijët e Israelit .

3. E do t'rrie i fort e të ruanjë
e të kulotënjë me fukjì in'Zot e
gjithë do t'jenë te lëvdia e em-
rit e t'in'Zoti Perëndia i 'tij,
përçë ka t'jenë madhëruar njer te
kufimet e botës .

t e k e t r e t a O R E

Is.IX,6 . Na leu Diali,Biri e
na kle dhënë neve.

Perandoria e 'tij isht
mbi krahët e 'tij.

p i e s ë nga profetsia e Baru-
hut III,36-IV,4.

37. Ai gjeti gjithë udhët e di-
turis e ja mësoi Jakobit shërbëto-
rit t'tij e Israelit të dashurit
t'tij.

38. Pas këto u dëftua mbi dhet e
rroi bashkë me njerëzit.

1. Ki ë libri i urdhurimevet të
Perëndis e Ligja çë nglatet për
mot e jetë.

Gjithë ata çë i mbahen fort ka
t'rrojën , por ata çë e lën ka të
vdesiën.

2. Priru , o Jakob,e mbaje fort;
jits ku shkëlqjen drita e 'Tij.

3. Mos jip nj'etri lëvdin t'ënde
e atë çë tij t'vlen njëi kombi i
huaj.

4. Na jemi të lumë,o Israel,pse
atë çë i pëlqeu t'in'Zoti kle
sbëluar neve .

t e k e gjashtëta O R Ë

Ms.109,3. Më para se agimi U të pata nga gjiri i jim:bëri be in'Zot e ngë dot'pendonet.

Tha in'Zotⁱt'im Zoti:uju tek e drejta jime njera çë U vë armikjët t'atë nën këmbëvet t'ote.

p i e s ë nga Prof.e Isaia:
VII,10-16; VIII,1,4,9

E shtoi të flisëj in'Zot Ahazit e i tha:

11. Lip për tij një shenk nga Zoti Perëndia jit;nga të humbëtitë e prej s'larti.

12. E Ahaz tha:ngë dua t'e lip e ngë dua t'ngas t'ën'Zonë.

13. E tha Isaia: atëherë dëgjò , o shpi e Davidhit,omse ë pak për ju të lodhëni durimin e njerëzëvet ? E nanì do të lodhëni atë të Perëndis ?

14. Prandai in'Zot vet ju jep një shenk:shi' Virgjëra ka t'zënjë në

në gji e ka t'i lehet një Bir e ka t'i vën embrin e 'tij EMANUIL, çë këthier vien më rar: PERËNDIA ME NE .

15. Ai ka t'hanjë gjalp e mjahtë njera çë të njohënjë si ka t'jikënjë të ligën e të sgledhënjë të mirën.

16. Përçë më para edhe se Diali të njohënjë të mirën e të ligën, ngë arrën e liga të sgledhënjë të mirën. E më tha in'Zot:

1. Mirrë një libër i mathë e shkruaj me pendë njeriu:bëj me rrëmbim ndarie plaçkash - vëlën - e për deshmëtarë mirrëmë burra besnikë;Urìn priftin e Zaharìn të birin e Barahjis.

E vanë te Profetsha e ajo zuri në gji e lindi një Dialë.

E më tha in'Zot:njize plaçkò e ndaj me rrëmbim, pse më para se

Diali të die të thërresën të
jatin e të jëmën, ka t'marrënjë
fukjin e Damaskut e plaçkat e Sa-
maris përpara rregjit e Assiria-
nëvet.

In'Zot ë me ne : t'e dini ju ,
o kombe e të përuij. Të gjegjij
të gjithë njera që ku sos dheu.

Ju të pushtetshmë, të përuij.
Pse në mirrëni prapë fukji, pra-
pë do t'jini përuij.

E në bëni ndo mendim, in'Zot ju e
prish. E në do t'thoni ndo fialë,
ngë kjëndron ndër jush, pse me ne

ishtë in'Zot .

t e k e nëndëta ORË

Ms. 86. Të Mëmës Sion ka t'thu-
het: gjithë njerëzit len tek ajò
e atë stisi i Larti vet .

themet e Jeruslimit janë te
malet të shejtë.

p i e s ë nga profetsia e Isaia

IX, 6-7. Na leu Diali , Biri, e
na kle dhënë neve. Perandoria e
'tij ishtë mbi krahët e 'tij.

E embri i 'tij ka t'thritet:
Engjëlli i këshillit t'mathë, Kë-
shilltar i famasëshëm, Perëndi i
fort, i pushtetshëm, Krietar i pa-
kjes, Ai i jetës s'ardhëshme. Do
t'bie pakje kjiverrtarëvet e shën-
detë atij.

E madhe perandoria e 'tij e t'pa-
kjes s'tij s'ka kufi mbi thronin

e Davidhit e mbi mbretërìn e 'Tij
sa t'e ndrekjënjë e t'i japënjë
kjëndresë, që nanì e për jetë.

Zeli i Zotit t'ushtrivet ka të
bënjë këtò .

Σήμερον γεννᾶται

ἐκ Παρθένου . . .

Sot lehet nga Virgjëra Aì që
mban në pëllëmbë të dorës gji-
thë kriesën.

Me skutina kle pështiellë si
njeri Aì që në të klënit t'Tij
isht i pa-dukshëm.

Perëndia isht ngulur te një
grazhd , Aì që kjëndresën i dha
kjielliavet që moti në të zënit
fill.

Nga sisë ushkjenet me klëmshtë,
Aì që në shkretirë ujisi popullin
me Mannën .

Magjinjtë thërrét Dhëndërri i
Klishës .

Dhuretìt e këtireve merr i Biri
i Virgjëreshës.

Na i falemi të lerit t'at , o
Krisht .

Dëftona të Dukurit t'atë të hji-
nushëm .

TË LERIT I ZOTIT T'ËNË
IISU ' KRISHTIT PERËNDI'

në Mbremësonë

te 'Kjirie ekjekraks':

'Hxoc β'

Ejani të gëzonemi tek in'Zot tue
rrëfiejtur këtë mister:Muri i gar-
dhit ra! Shpata e flaktë jep krahët
e jik e Hjeruvimtë bien Drurin e
gjellës dhe u marr pjesë te hare-
ja e Parraisit nga i çili , sa mos
t'mirria 'veshë,kleva shtur jashtë.

E pa-ndërruashmia fitirë e Atit
shejza e përjetësis s'Tij,tue mar-
rë trajtën e shërbëtorit,lehet nga
Virgjëra Mëmë pa pesuar ndrishim.

Pse Ai që ishë mbeti,tue klënë Pe-
rëndi i vërtët,e mori atë që ngë
ishë tue u bër njeri për dashuri.

Atij po thërresiëm: o Perëndi i
ler nga Virgjëra, kij lipisi për ne.

Si Zoti Iisu' lehet nga shejta
Virgjërë, gjithkujsh ndritet. Si
delmerët natën ruajën, Magjinjtë
përmisen, Ëngjëjit këndojën, Ero-
dhi tërbonet se Perëndia dëftonet
në kurm, Shpëtuesi i shpirttravet
t'anë.

Rregjëria jote, o Krisht Perëndi,
ë rregjëri të gjithë kohëvet e zo-
tëria jote në çëdò jini pas jinië.

I mishëruar paj të Shpirtit Shejt
e bër njeri nga e Povirgjëra e shën
Mëri, Dritë shkëlqjeve neve, o Kri-
sht Perëndi me të jardhurit t'at,
Dritë nga Drita, të shkëlqjerit
e Atit gëzòn gjithë kriesën.

Çëdò frimë të himnòn, shejzë të
lëvdìs s'Jatit. O Ti çë je, po
gjithmonë kle klënë, dhe lambari-
se nga Virgjëra paçe lipisi për
ne.

Çë ka t't'faliëm, o Krisht, se jer-
dhe si njeri për ne?

Çëdò kriesë ë bër ngah Ti të fal-
nderimin: Ëngjëjit himnin, kjiel-
liat illin, Magjinjtë dhuretët,
delmerët çudhìn, Dheu shpellën,
shkretira grazhdin, na Mëmën Vir-
gjërë. O i paramotshmi Perëndi,
kijna lipisi.

Δόξα ... καὶ νῦν ...

Si rregjëroj Avgusti mbi Dheun,
shumëparësia e njerëzëvet kishë pu-
shuar. Si Ti u mishërove prej të Dë-
lirës, lutësia e idhujvet u prish.
Përposh njëi mbretërie botnore kji-
tetet u shtruan. Te një e vetme
zotëri të Perëndis kombet besuan.

U shkruan popujit për urdhurin e
Kjesarit; U shkruan të besmitë te
embri i Perëndis, si Ti Perëndiaji-
në u bëre njeri.

E madhe ë lipisia jote , o i Ma-
dh'in'Zot . Paçe lëvdà !

P r o f e t s i t

e Tropariet

I Nga të Bërit I,1-13

Në të zënit fill Perëndia bëri
kjelliën e dheun .

2. E dheu ishë i pa-tëdukur e i
pa-gjë fare e të errëtitë ishë
mbi fakjen e honit e Shpirti i
Perëndis sillej mbi ujërat.

3. E Perëndia tha : u bëft drita
e drita u bë .

4. E Perëndia pa se drita ishë e
mirë, e ndajti dritën nga të er-
rëtitë.

5. E dritën e thriti d i t ë e
të errëtitë n a t ë .

E mbrëmie e menatë u bë dita e
parë.

6. E Përëndia tha: u bëft një të
ndejtur në mes të ujëravet e kloft
këta në mes që ndan ujë nga ujë.

E kështu' u bë.

7. E Perëndia bëri të ndejturit
e ndajti në mes ujërat që janë si-
për të ndejturit.

8. E Perëndia këta të ndejtur e
thërriti k j i e l l . E pa Perën-
dia se ishë mirë. E mbrëmie e me-
natë u bë dita e dijtë.

9. E Perëndia tha: le t'mbëjidhen
ujërat që janë përposh kjielliës
mbë një vend bashkë e le t'duken
të termitë. E u bë kështu'. E ujë-
rat që ishën përposh kjielliës u
mbëjodhën bashkë te vendet e 'ti-
re e u duk të termitë.

E Perëndia të termitë e thërriti
d h e e të mbëjedhurat e ujëravet

e thërriti d e j t . E pa Perëndia se ishë mirë .

11. E Perëndia tha : le t'shtienjë dheu bar të njomë, bar që bën farë e dru pemie që bën pemë: llojë, nga-një t'i glasënjë farës s'tij e të jet tek ai fara e 'tij te llojeja e 'tij mbi dhet. E u bë kësh-tu'.

12. E dheu shtu e dha bar të njomë, bar që bën farë mbë llojë gjah fara e 'tij ndë 'të mbë llojë e 'tire mbi dhet. E Perëndia pa se ishë mirë .

13. E mbrëmie e menatë u bë e treta ditë.

Λαθὼν ἐτέχθης ... Ἠχ. πλ. β'.

Fshehurith Ti leve brënda njëi shpellie; po kjielli gjithëve të ligjëroi tue perdorur një ill, o Shpëtues!

E Magjinjtë Ti prure sa të të përmiseshën me besë; me të çilit Ti kijna lipisi.

Ms. 86, 2. Themelet e Jeruslimit janë të malet t'shejtë. T'in'Zoti i pëlkjejën diert e Sionit më shumë se gjithë tendat e Jakobit.

Lëvdì u kanë thënë mbi tij, o kjitet i Perëndis. Ndër ata që më njohiën do t'kujtonj Raabin e Babilonën.

Filistenjtë e Tirët e populli i Ethiopëvet janë kjitetësë t'atë .

Të Mëmës Sion ka t' thuhet:
gjithë njerëzitë len tek Ajò
e Atë e stisi i Larti vet.

In'Zot do t' shkruanjë te të
shkruamet e popujvet:këta lenë
brënda Sionit . E gjithë ata që
jesiën tek Ajo janë të gëzuamë.

II. nga prof. e Isaïs IX,6-7.

vërrej f. 61.

'Ανέτειλας Χριστέ,...

U leve , o Krisht , nga Virgjë-
ra, Diell i mendshëm i drejtësis
e illi të dëftoi Tij të papërm-
bajturshëm i mbajtur në një sh-
pellë.

Udhëhekjë Magjinjtë të të pro-
skjinisiën; me ata edhe na të
madhërojëm , o gjellëdhënës ,
paçe lëvdì !

Perëndia rregjëron; u pështrua me
madhëri, u rrethua me fukjì.

E kështu' dheut i dha kjëndresë
e s' do t' tundet. Gati ë throni jit
çë ahierna .

Ngrëjtën lumet, o i Madh' in'Zot,
ngrëjtën lumet zëret e 't tire, me
zëra shumë ujërash.

Të famasëshme suvalat e dejtit ,
po sa më i famasëshëm in'Zot te
të lartitë kjiej. Deshmimet t'atë
janë shumë të besmë.

Shpis s'ate i përket shejtëria,
o Perëndì , për ditë të glata .

nga Prof. e Isaïs
VII,10-16; VIII,1,4,9,10,16.

vërrej f. 58 .

A p o s t i h a

³Hχ.β. Një mister i mathë e i famasëshëm mbaronet sot. Një Virgjërë lind e virgjëria ngë prishet. Fiala merr mishë e nga Perëndia ngë ndahet. Ëngjëjitë me delmerët lëvdojnë e na me ata po thërresiëm : lëvdì Perëndis te më i larti kjieh e pakje mbi dhe .

ms.109,1. Tha Zoti t'im'Zoti:uju tek e drejta jime njerë që u vë armikjët t'atë nën këmbëvet t'ote.

³Hχ.γ. Sot Virgjëra lin Bëresin e gjithësis. Edhemi fal shpellën e ylli lajmëron Krishtin , Diellin te të errëtitë. Magjinjtë u përurjën tue falur dhuretì të ndriturë nga besa. Delmerët pan famasmën si Ëngjëjitë këndojnë:Lëvdì te m'i larti kjiell.

Më para se agimi U të pata nga gjiri i jim. Bëri be in'Zot e ngë do t'pendonet.

γ' Si leu Zoti Krisht në Vithleém të Judhës,të jardhurë nga lindia Magjinjtë u përmisën Perëndis bër njeri me-hir tue sbillur thesaret e 'tire i falën Atij dhuretì të çmuame: ar i pastër si Mbretit i jetëvet , livanin si Perëndis i gjithëve , e mirrën të pavdekshmit i vdekur për tri ditë. O ju kombe të gjithë , ejani t'i përmisij Atij që leu sa t'shpëtoj shpirtrat t'anë.

Δόξα... δ' Gëzou,o Jerusolim, bëni haithi ju gjithë që doni Sionin. Sot u sglith lidhia e motçme e nëmës e Adhamit; parraisi na u sbill,gjalpëri kle shtipur, kur pa gruan që Ai kishë gënjler nanì të bënet Mëmë e Krionjësit.

Sa të humbët pasuria , dieja,
të njohurit e Perëndis !

Ajo që kle vegle mëkatie e pru
mortien gjithë njeriu sot u bë
fillimi i sheëndetës jetës s'të-
rë paj të Mëmës s'tin'Zoti: paj
t'Saj i përsosuri Perëndi u bë
fëmijë tue ler pa çajtur vulën
e virgjërës. Me skutinat ajo
sglidhi hekuret e mëkatëvet t'
t'ona ;me të lerit si një foshnjë
shëndoshi dhëmbiet e idhnimet e
Evës. Andai gjithë kriesa le të
bënjë haré,se Krishti jerdhi sa
të përtërij e shpëtoj shpirtrat
t'anë.

O Krisht Perëndi,Ti mbe-
te te një shpellë e të priti grazh-
di. Delmerë e Magjinjë t'u përmi-
sën . Ahierna u mbarua ligjërimi

i Profetravet e fukjët e Ëngjëj-
vet u famasën e thërrisiën tue
thënë: lëvdë të të jardhurit t'at,
o i vetëmi Njeridashës !

A p o l i t i k j i i

Të Lerit t'at,o Krisht Perëndia
jinë,jerdhi e shkrepit në jetë dri-
tën e dijturës;se për atë proskji-
nitarët e ijëzëvet nga një ill
klenë mësuar t'i përmiseshën Tij
Dielli i drejtësis e t't'njihiën
s'larti si Lindie,o Zot,lëvdë Tij!

I jennis su Hristé o Theòs imòn
anétile to kosmo to fos to tis
gnoseos, en afti gar i tis astris
latrevondes,ipo astéros edhidhas-
kondo se proskjnìn ton Ilion tis
dhikjeosinis kje se jinoskjin eks
ipsus anatolìn , Kjirie dhoksa
si !

në M ë n g j e s

Δεῦτε ἴδωμεν ...

Ejani shohiëm të besmë ° tekun
na u le Krishti; ° jetsiëm e ve-
mi pra ° tekun vete illi , ° bashkë
me Magjinjtë të Lindies - ° rregjëra
Ëngjëjitë këndojnë ° pa të sosur
atjë . ° Delmerët përjashta ° kënkën
e bukurë ° lëvdën në të lartit
këndojnë °, Atij që sot ° te një
shpellë u le, ° nga Virgjëresha °
e Mëma e Perëndisë, në Betlem të
Judhës.

Τὴ θαυμάζεις, Μαριάμ ;

Përçë famase , o Mariàm ?
pse çudhite mbi që streks tek Ti ?
Një Bir i përherëshëm ° në kohë
U linda , thot ajo .

Virgjërë U jam + e si lind U
një Bir °? Kush ka kurr par një
lindie virgjërore ? ° Po kur do
in'Zot ° rregullimi i naturës
mundet , si ë shkruar .

Krishti u le ; nga Virgjëresha°
në Vithleém të Judhés .

Ms. 135 (Polielei)

Lartësoni t'ën'Zonë se isht i
mirë , se e pasosme lipisia e
'Tij.

Lartësoni Perëndin e Perëndivet..

Lartësoni Zotin e zotravet ...

Atë që bën famasmë të mëdha i
vetëm ...

Atë që bëri kjielliat me men-
die ...

Atë që shtroi dheun mbi ujërat ...

Atë që bëri dritazit e mëdhe-
një i vetëm

Atë që bëri diellintë zotëroj di-
tën ...

Atë që bëri hënzën e ijëzit të
zotërojën natën ...

Atë që rrahu Egjiptin me të pa-
linduritë e 'tire ...

Atë që ndsori Israelin ndër mes
t'atireve

me dorë të fortë e krah të glat ...

Atë Atë që ndajti dejtin e kukjë
ndish ...

Atë që bëri të shkoj Israeli ndër
mes t'atij ...

Atë që shturi Faraonin e ushtrinë
e 'tij te dejti i kukjë ...

Atë që kjelli popullin e'tij
për në shkretirë ...

Atë që mundi rregjëra të mëdhe-
një ...

Atë që vrau rregjëra të fortë...

Siðnin rregjin e amorrenjëvet...

E Ogìn rregjin e Basanit ...

E që dha dheu e atëreve për
trazhgim ...

·TRAZHGIM ISRAELIT POPULLIT E
'TIJ ...

Se u kujtua për ne te mjerësia
jonë in'Zot ...

E liroi neve nga armikjët t'anë...

Ai që jep të ngrënë gjithë nje-
riu

Lartësoni Perëndi e kjielliavet,
se e pasosme isht lipisia e 'Tij,
a l i l u j a .

'O αχώρητος παντί ...

I pa-ndsënëshmi gjithëkund° si ë
ndsënë në gji ? ° Ai që rri n'gji
t'Atit ,si ndodhet nani ngrahë së
jëmës ? ° Kle si Ai tha ° si deshi
si i pëlkuje. Posa mishë s'kishë°
deshi t'e mirrëj °. Ai i çili isht
për ne u bë atë që ng'ishë° e pa
dalë nga natura e 'tij ° edhe t'ë-
nën mori . Krishti ka një të ler
difish° Ai që vien të mbushën je-
tën s'larti .

pas Vangjejit (Mt. 1, 18-25)

*vemi të puthiëm librin e V. tue
thënë ms. 50.*

Lëvdì past...

᾿Ηχ. β'

Sot gjithkjish mbushe me ha-
ré pse Krishti leu nga Virgjë-
ra.

nanì e ...

Sot

᾿Ηχ. πβΔόξα ἐν ὑψίστοις ...

Lëvdì Perëndis te më i larti kji-
ell. Sot Vithleémi pret At që rri
gjithëmonë me t'Jatin.

Sot Ëngjëjit Dialit të ler i ja-
piën lëvdì si i nget Perëndis.

Lëvdì te më i larti kjiell Pe-
rëndis , pakje mbi dhe , mirëda-
shie ndër njerëzitë .

K a n o n i

ODHA E PARË

Shi' lehet Krishti, lëvdonie .
shi' vien nga kjiellia ju t'e pri-
tëni.

Shi' Krishti mbi dhet: ju ngrëhu-
ni. Zotit po t'i këndonit jeta e
gjithë, edhe ndë: gëzime, zëni kë-
ka, popuj, ju, se u lëvdërua Ai .

Atij që bër pas fitirës s'Perëndis
për ftesën kishë rar nga lartësi-
rat e gjellës s'hjynushme e u kishë
bër robë të prishërës i dijsmi K
Krionjës përsëri i jep trajten të
përparshmen , pse u lëvdërua Ai .

Si sheh njeriun , veprë e duarë-
vet t'Tij,se isht e sbiret,uj kji-
elliat e i sdripet e te gjiri i
të dëlirës e hjynushme Virgjërë,
tue marrë vërteta mishë,tërë bë-
net njeri i përsosur , pse u lëv-
dërua Ai .

Tue klënë Bir i Atit,të shkëlkji-
erit e 'Tij,Dieja , Fiala , Fukjia,
Krishti Perëndia jinë luajti fu-
kjit te jetshme e mbi-jetshme
e tue u bër njeri,na zaptoi , pse
u lëvdërua Ai.

2. Popullin shpëtoi°tue bër fa-
masmë Zoti ° kur vala e dejtit °
thajti te kjëmoti,

Nga një vajzë virgjërë°ashtu'
si deshi leu ° dhromin e kjiellit°

sbilli neve e na shpërbleu °gji-
thënjëi klënie me Atin ° na nje-
rëzit lëvdomie .

I përfutiruar bukur te driza e
paprishëshme nga ziarri,pruri gjiri
i shejtëruam Fialën Perëndi
çë mori trajten njerëzore të mje-
rin gjitë Evës nga nëma e mot-
çme dhe e frangosme sa t'liroj:
na njerëzitë e lëvdojmë .

Dëftoi illi-ç'ë më par'se diel-
li- Kë vij të prishëj mëkatën.
Magjinjëvet si i vapëk te një
shpellë,çë vuaj me ne i pështié-
llë te skutinat. Ata u gëzuan si
Të njohën si njeri e Perëndi.

ODHA E TRETË

Birit që më para se jetët pa u pakësuar lehet nga i Jati e që nani ,pa e prishur , merr mishë nga Virgjëra ,Krishtit Perëndi,na po thërresiëm : o Ti që neve na lartëson ,sa je i Shejt , o i Madh' in'Zot !

Adhami i dheshëm kishë trazguar një të frimëzuar më të lart,po paj të gënjimit t'gruas kishë rartë prishia. Si prej s'largu të pa, o Krisht,Bir gruaje,zu të të thërresëj : O Ti që për mua u bëre si u ,sa je i Shejt,o i Madh'inë Zot !

Ti, o Krisht , që nani mblen si bër njëi kurmi botie pa çmim tue marrë këta mishë fajtorë e vure te ana e naturës t'ënde e h hjynushme. Tue ler si njeri e mbetur Perëndi na lartësove neve që

të këndojëm:sa je i Shejt, o i Madh'in'Zot !

Gëzou,o Vithleém:, mbret i kjitëvet të Judhës,pse Delmeri që kulot Israelin e ë kjellur mbi krahet e Hjeruvimëvet , vien ngah Ti përpara gjithëve e tue na lartësuar rregjëron mbi gjithë ne .

2. Pranò këndimet e shërbëtorëvet t'atë tue përurur të armikut të lartësuaamen kreni. O i Lum që gjithkjish sheh,ruaji nga mëkata melodhët t'atë që kjëndrojën të pashkundshmë themeluarë mbi Besën.

U çmendën përpara pamies të pazakonshme delmerët që ruajën përjashhta e klenë bër të mirë të shihën të lindurit të lum të nuses e dëlirë e ushtrinë e kjielliavet që këndojën Krishtin rrekjë i lindur nga Virgjëra.

Diali të die të thërresënjë të
jatin e të jëmën,ka t'marrënjë
fukjën e Damaskut e plaçkat e Sa-
maris përpara rregjit e Assiria-
nëvet.

In'Zot ë me ne : t'e dini ju ,
o kombe e të përuij. Të gjegjij
të gjithë njera që ku sos dheu.

Ju të pushtetshmë,të përuij.

Pse në mirrëni prapë fukjën,pra-
pë do t'jini përuij.

E në bëni ndo mendim,in'Zot ju e
prish. E në do t'thoni ndo fialë,
ngë kjëndron ndër jush,pse me
ishtë in'Zot .

t e k e nëndëta ORË

Ms. 86. Të Mëmës Sion ka t'thu-
het:gjithë njerëzit len tek ajò
e atë stisi i Larti vet .

themet e Jeruslimit janë te
malet të shejtë.

p i e s ë nga profetsia e Isaïs

IX,6-7. Na leu Diali , Biri, e
na kle dhënë neve. Perandoria e
'tij ishtë mbi krahët e 'tij.

E embri i 'tij ka t'thritet:
Engjëlli i këshillit t'mathë,Kë-
shilltar i famasëshëm,Perëndi i
fort,i pushtetshëm,Krietar i pa-
kjes,Ai i jetës s'ardhëshme. Do
t'bie pakje kjiverrtarëvet e shën-
detë atij.

E madhe perandoria e 'tij e t'pa-
kjes s'tij s'ka kufi mbi thronin

kat e Samaris tue prierrë gënji-
min në besë e pëlqieme Perëndis.

Lëvdì fukjìs t'ënde , o i Madhi
in'Zot !

Mbushe me haré të dishmitë shti-
éllësë e të motçmit shortar Bala-
am, të nisurit t'misterëvet, stu-
dhionjësitë e ijjëvet e i prite
mirë si të parët e kombëvet kur
jerdhën e të falën dhuretì të vë-
jëfshme , o Zoti Krisht që u ngrë-
jte si ill i Jakobit .

Si shiu mbi bashkën u sdripe,
o Krisht, në gjirin virgjëror,
si pikët që bien një e një mbi
dhet.

Ethiopët , e banorët e Tarsit;
ishujitë e Arabëvet, Saba të Me-
dhëvet, të parët e gjithë botës

t'u përmisën, o Shpëtues. Lëvdì fu-
kjìs t'ënde , o i Madh'in'Zot.

2. Profeti i motçëm Avakum para-
lajnëroi një jinì e re njerëzish,
posa kle bër i mirë t'i vegoj fi-
tirën me një viershë i pathënëshëm.

Pse Diali i vogël që vien nga
mali që ë Virgjëra , isht FIA-
LA që vien të përtërinjë popujit.

Ti deshe të vije tek na , i një-
jtë me njerëzitë tue marrë mishët
nga një Virgjërë , Ti që je i Lar-
ti Perëndi, sa t'prishie helmin e
e kries s'gjalpërit tue na kjel-
lur gjithë nga diert pa diella
te lambarit gjallsore.

O kombe më para thellë në prishë
rë, që jikët nga një priëhie e

krejtë t'armikut , ngrëni e kësi-
ni duart tue kënduar e tue pro-
skjinisur vetëm Krishtin, mirë-
bëresin që jerdhi ne mes 'neve,
pse na do mirë .

Tue ler , o Virgjërë, nga rrenja
e Jesseut , Ti i shkove kufimet e
naturës njerëzore tue lindur të
para jetëvet Fialën e Atit , , pse
deshi Ati të dilëj nga gjiri i
jit , tue e lënë i vulosur. Oh që
të u përunjur t'pallojasëshëm !

ODHA E PESTË

Tue klënë Perëndi pakjie e At i
lipisivet, dërgove neve ëngjëllin
të të madhit Këshill sa t'na bij
pakjen: kështu' udhëhekurë ndaj
dritës të të njohurit të hjynu-
shëm, që nga nata prierrë tek Ti
të lëvdojmë , o njeidashës .

Tue u shkruar, si more'veshë
urdhurimin, ndër shërbëtorët e
Kjesarit, na lirove , o Krisht,
neve shërbëtorë të armikut e të
mëkatës. Tue u vapkësuar i tërë
për ne, Ti me këtë bashkim e kun-
gim hjynove Botën t'ënë.

Shi' se Virgjëresha , si u tha
që moti, zuri në gji e pruri në
jetë një Perëndi bër njeri e
kjëndroi virgjërë. . Paj t'Saj

pakjëtuarë me Perëndin na fajtorë
e këndojmë me besë si me të drejt
Mëma e t'in'Zoti.

2. Neve që nga veprat e natës,
nga një gënjim i errët sgjonemi
sa t't'këndojmë himnin që i nget
Mirëbëresit , eja o Krisht e bier-
na shpërblimin e një dhrom i leh-
të, të shkuar të çilin, t'arrëjmë
te lëvdia .

Posa me të jardhurit në mishë
mënd'e sosi armikjësia e ashprë
kundra Atij vet , in'Zot prishi
fukjin e nëndheshmit vrasës të
shpirtravet e bashkoi Botën me
klëniet shpirtullore e sbutsoi
Krijësin ndaj krijësës.

Populli më para më t'errët pa
te këjo ditë dritë si flaka ziar-
ri në kjiell. Biri fal t'Jatit Pe-

rëndi kombet si trazhgim , të pa-
thënëshmen Dhuratë tue dhuruar ,
ku më para më shumë kishë lulëzuar
mëkata.

ODHA E GJASHTËTË

Nga gjiri Jonën si embrion kaf-
sha e dejtit e ndsori si e kishë
marrë. Fiala që në gji të Virgjë-
rës rrijti e mori mishë dolli tue
e ruajtur e pa-prishur. Ngë du-
roi prishien e virgjëris t'Asaj
që e lindi dhe e mbajti pa dëm.

Erdhi si njeri Krishti Perëndia
jinë të çilin Ati lind në gji më
para se illi i menatës.

Ai që mban freret e fukjivet të
pastra , ë vënë te grazhdi i sh-
tazavet e pështiellë me zhele,
po Ai sglith vargjet të ngatrruamë
të mëkatëvet.

Biri, leu si një fëmijë i vogël nga mishët e Adhamit e ë dhënë të besmëvet. Të jetës s'jardhshisht Ati e Krietari e thritet Engjëlli i të Madhit Këshill.

Ki isht Perëndia i fukjishëm e me pushtet zotëron kriesën.

2. Si rrij Jona në fund të dejtit Të parkalesi t'veje e t'sosie furturën. U i varruar nga shigjeta e atij që më tiranis të parkales, o Krisht, Tij që liron nga të kekjat, sa t'i dalsh përtimit t'im përpara.

-Aì që më para ishë me Perëndin e Aì vet Perëndi Fiala, posa sheh se natura jonë ngë kle e mirë të ruhej, nani e fortson tue jardhur në një bashkim të ri që bën atë përsëri e lirë nga epshet.

-Nga ija e Abramit del për ne sa të ngrënjë bijtë të rarë mjerisht te errësira e mëkatëvet që i uji posht Aì që bujton Dritën e nani pa të drejt pranon grazhdin për shëndetën e njerëzëvet.

K o n d a k j i i

Virgjëresha sot të përmbiklënëshmin lind e dheu shpellën të paarrënëshmit dhuron;
Engjëjit me delmerët lavdërojën Magjinjtë pra bashkë me illin udhëtojnë;
se për ne jerdhi e lindi si Dialë i ri i paramotshmi Perëndi.

O O I K O S

Sot Vithleémi sbill Edhenin:na
gjejëm harén në të fshehtitë :
ejani të trazhgojëm Parraisin
te këjo shpellë. Ati u dëftua
rrenja e pa potisurë, që lulëzon
ndëjesën: atì u gjënd putsì që
mosnjera dorë grëmoi tek i çili
Davidhi dishiroi të pij: atì Vir-
gjëra tue lindur Dialin shuajti
etën e Adhamit e të Davidhit.

Prandai rriedhiëm shpejt ku leu
Diali i ri , i pazëni Perëndi .

s i n a k s a r i o n :

t e d i t a njëzet e pesë të
këtij moi : TË LERIT NË KURM E
ZOTIT T'ËNË PERËND- E SHPËTUES
IISU' KRISHTI .

s t i h j i : Ai që lehet ë
Perëndia. E Jë-
ma isht Virgjërë. Çë pa kurr në
të bukur e më të mathë Kriesa ?

Virgjëra Marie lind Perëndin tek
e njëzetepesta ditë.

Tek e njëjta ditë përmendiëm
TË PËRMISURIT E MAGJINJËVET.

Tue u përmisur Tij Magjintë, o
Fialë, gjindarët të dëftojën nde-
rinçë ka t't'bëjën kombet.

Kujtojëm edhe sot DELMERËT
që rrodhën të gëzoneshën tek i në
Zot.

Delmerët lan grigjet e 'tire
e rrodhën sa t'shihiën Delmerin
i mirë , Krishtin .

ATIJ LËVDI' PËR JETË TË JETËVET

A M I N .

ODHA E SHTATËTË

Djemtë të rriturë në lutësi për-
buzën urdhurimin të palutshëm e
ngë u trëmbën kanosies e ziarrit,
po në mes t'flakës rrijën tue msa-
lur : O Perëndi i atëravet t'anë ,
Ti je bekuar !

Delmerët që ruajën grigjet patën
fatin e njëi pamie e ndritshme që
i trëmbi: ishë lëvdia e t'in'Zoti
që i lambarisi e Engjëlli që thër-
risëj: këndon pse leu Krishti!

O Perëndi i atëravet t'anë, Ti
je bekuar !

Njëiherie me fialën e Engjëllit
ushtrit e kjielliavet uluritën:
lëvdë Perëndis te më i larti kji-
ell ,pakjie mbi dhet , mirëdashie
ndër njerëzit : Krishti u dëftua!

O Perëndi i atërevat t'anë , Ti
je bekuar!

Çë janë këto fialë ? thanë del-
merët . Vemi e shohiëm që kle .
Isht Krishti Perëndi! E si arrun
në Vithleém, ju përmisën bashkë me
të Jëmën tue kënduar: O Perëndi
i atëravet t'anë, Ti je bekuar!

2. Të marrë nga malli i Rregjit
i gjithësis djemtë në vargje për-
buziën të folët të palutshëm të
mbretit i egërsuar e si i pathë-
nëshmi ziarr largonet nga ata, i
thonë t'in'Zoti: për gjithëmonë
Ti je i bekuam.

Shërbëtorët i djek me vrull, po
kursën djemtë flaka që buron me
zhurmë te furri i ngrohur shta-
të herë më shumë se zakona: pse
paj të lutësis s'tire in'Zot ,
këtireve që flaka ka kjarkuar ,
i dërgon e buruame vesën .

O Krisht mbrojtës , shnderove armikun e njerëzëvet nanì që more, me viershë i pathënëshëm, mi-shët njeriu si mburonjë e në këtë trajte i prure dhuretìn e hynizimit me shpresën e t'çilit kemi rar te honet të errtë.

Isht mëkata e rreptë krenie të pambajturë e njëi jetie e tërbuame që kremton të padëlira që Ti, o Krisht, prish me gjithë pushtetin t'ënd e ata që më para helkje tek Ti nga kurthet e 'tierre i shpëton sot që deshe, o Mirëbërës, të bëneshe njeri .

ODHA E TETËTË

Furri që buron vesë isht fitire e tipi e njëi famasmie e mbinaturshme. Ngë djek djemtë që pati hijturë brënda si as ziarri i Hynis ngë prish gjirin e Virgjërës ku

Ajo hin. Andai tue himnuar këndojëm: gjithë kriesa le t'bekonjë t'ën'Zonë dhe të lartësonjë Atë për gjithë monë .

E Bija e Babilonës ndsori jashta Sionit me fukjin e shpatës të bijët e Davidhit. Nanì dërgon Magjinjtë bij të 'saj me dhurata sa t'i fallen të Bijës s'Davidhit , putçer i t'in' Zoti .

Andai tue himnuar këndojëm: Le të bekonjë gjithë kriesa t'ën'Zonë dhe të lartësonjë Atë për gjithë monë.

Lipi veglet musikore i uli posht, përsé të bijët e Israelit ngë i bien në mas t'huajëvet. Po Krishti tue ler Vithleém prish gjithë gënjinin e Babilonës e përterihet armonia e muzikës. Andai tue himnuar këndojëm: le t'bekonjë gjithë kriesa ...

Babilona mori plaçkat e Mbretëreshës SION e kjosmët me shpatën.

Krishti me një ill që i udhëhëkjë, rrnar në Sion thesaret e Babilonës me rregjërat veshguesë të ijëzëvet. Andai tue himnuar këndojëm: Le të bekonjë ...

2. Djemtë e Dhiatës e vietrë shaturë te furri pa klënë djegur përfakjësojën gjirin e Virgjërës që lindi mbi fukjët e naturës tue mbetur e vulosurë. Isht Dhurata e hjynushme që me një famasmë bënë të dia e ngrën popujit me gëzim të këndojën .

Tue jikur ftesën e të kërkuarit të lënë të bënej Perëndi, nanë gjithë kriesa me Djemtë këndon me dre: të përhershmen Fialë që përunjet. Ajo trëmbëj të falëj një lutie e papëlkjieshme pse ishë e prishëshme edhe në Dieja e mbante në të klënit.

Ti vien të prierësh naturën e sbierrë e njerëzëvet në kulotë e lulëzuame nga kodhra të shkreta , o Ngjallia e kombëvet !

Shuaj fukjën e tmerrshme e vrasorit Ti që me parakujdesin t'ent u dëftove Perëndi e Njeri .

ODHA E NËNDËTË

M a d h ë r i m e t

Madhërò, o shpirti i jim, më të nderoshmen e më të lëvdoshmen ndër gjithë fukjët e kjielliës .

Madhërò, o shpirti i jim, Perëndin që lehet si njeri nga Virgjëra.

Madhërò, o shpirti i jim, të madhin rrekjë që leu te një shpellë.

Madhërò, o shpirti i jim, t'madhin
Perëndi nga Magjintë i proskjini-
sur.

Madhërò, o shpirti i jim, Atë që
nga illi Magjinjëvet ë 'ftuar.

Madhërò, o shpirti i jim, të dë-
lirën Virgjërë që na leu Krishtin
Vasilé.

Magjinjë e delmerë erdhën t'pro-
skjinisiën Krishtin në Vithleém.

Sot Virgjëra lind t'ën'Zonë
brënda te një shpellë.

Sot Zoti i Mathë lehet si Dialë
nga një Mëmë Virgjërë.

Sot Delmerët shohiën Shpëtuesin
pështuellë me skutina i vënë në
grazhd.

Sot gjithë jeta bën haré e gëzim

se Krishti na u le nga një vajzë
Virgjërë.

Fukjët kjellore Shelbuesin të
ler, të madhin Zot jetës lajmëro-
jën.

Madhërò, o shpirti jim, fukjën e
Hjynis e trivetshme dhe e pandar-
shme

Madhërò, o shpirti i jim, Virgjë-
rën që na liroi nga nëma e mot-
çme !

Mister të mathë u shoh e të hum-
bët :

për kjiell shpellën;
për thronmdër Hjeruvimtë Virgjë-
reshën ;

grazhdin për vend tekun kle ngu-
lur i pasosmi Krisht Perëndia ;
t'çilin tue kënduar madhërojëm
na.

Si pan Magjinjtë dhromin të ve-
çant të ndritur e njëi illi i ri,
jashtzakonshme dritëri e që shkël-
kjente, ndëlguan se kishë ler Kri-
shti rrekjë në Vithleém për shën-
detën t'ënë.

Ku isht Diali i ri rrekjë e të
çilit na pam illin? thoshëjën Ma-
gjintë, pse na erdhëm t'i përmise-
shëm Atij. U tërbua Erodhi, i dol-
lën trut. Armiku i t'in'Zoti ku-

dsoi të ndsirëj ngrahëshit Kri-
shtin.

Vëshgoi Erodhi kjëroin e illit
nga i çili Magjinjtë të përsiel-
lurë në Vithleém u përmisën Kri-
shtit me dhuretët e 'tire.

E nga ai të udhëhekjurë në At-
dhë lanë të perkjeshur të tmer-
rshmin vrësor të fëmijës.

2. Për ne isht më lehtë të kë-
nakjemi të rrim pa folë në dre,
pse pa rrëzik, o Virgjërë, përçë
vështirë isht të endiëm me mall
himne të mprehurë me armoni. Po
Ti, o Mëme, ëna fukjì akjë sa na
buroi dëshiri .

Na që pam tipet t'padritë e hjet
që largojën nga Fiala, o Mëmë e
dëlirë, nanì që i Vogëli dëfto-
net tue dalë nga dera e mbëlli-
me e jemi gjikuar të mirë për

din i bër njeri. Illi prin , Magjinjtë proskjinisiën , delmerët po famasen e jeta bën haré.

Lëvdoni Atë , o ju ijze e dritë; lëvdonie o ti diell e ti hënzë .

Virgjëresha e Mëma e t'in'Zoti, që si na lindi Shpëtuesin na ndosore nëmën e Evës , se u bëre Mëmë të mirëdashies t'Atit tue siellë në gji Perëndin Fialë të njerë - zuar. Ki mistër s'duron sbulesë; vetëm me besë na e lëvdojmë tue thirrur me Tij e tue thënë: i pandëlguashmi Zot , paqe lëvdì!

Lëvdoni Atë , o ju gjithë popuj, o ju rregjëra, krietarë e gjikëtarë të jetës.

Ejani të këndojmë Mëmën e Shpëtuesit që pas që lindi , përsëri u 'ftua virgjërë. T'falemi, o kji-tet shpirtulor të rregjit e Perëndis tek Krishti tue jesur na ve-proi shëndetën. Bashkë me Gavri-lin të lartësojmë , bashkë me delmerët të lëvdojmë.

O Mëma e t'in'Zoti , lus Ti Atë që u mishërua tek Ti të na shpë-tonjë.

Lëvdi past ...

Si erdhi koha e të jardhurit t t'önt në dhe, i pari njehsim u bë në jetë. Atë herë deshe të shkru-heshën embret e atireve që beso-jën te të lerit t'atë. Prandai kle shpallur ki urdhurim i Kje-sarit dhe e pasosmia mbretëri jo-te e pa fillim zuri pameta.

Andai të faliëm edhe na, në vend të haromavet e gjobës, dhuratën e Besës e të t'prëmisurit t'anë Tij, o Perëndi e Shpëtues i shpirtravet t'anë.

nani e ...

Sot Krishti lehet në Vithleém nga Virgjëra. Sot zë fill Ai që s'ka fillim e Fiala mishëronet.

Gëzonen fukjit e kjielliës e Dheu me njerëzit bën haré. Delmerët shpalliën çudhën e 'tire e na pa pushuar këndojm: lëvdì te m'i larti kjiell , pakjie mbi dhe e mirëdashie ndër njerëzitë.

te Mesha

Antif. 1. Dua të t'lëvdonj , o i Madh'in'Zot , me gjithë zëmbrën t'ine ; dua të rrefienj të gjitha famasmët t'ote.

Ant. 2. Il lum njeriu që i trëmbet t'in'Zoti e që i ka ënda shumë në urdhurimet e 'Tij.

Na shpëtò, o i Biri i

Perëndis që leve nga Virgjëra neve që të msaliëm aliluja.

Ant.³ Zoti i tha t'im Zoti : uju tek e drejta jime njer që të vë armikjët t'atë nën këmbëvet t'ote.

Të Lerit t'atë... f. 77.

në vend të Ejani t'i falemi ...

Nga gjiri i jim më para se ...

illi i menatës U të leva.

Bëri be in'Zot e ngë penë

nëf : Ti je prift për gji-

thë monë i rradhës s'Mel-

kjisedekut . Na shpëtò ...

A p o l i t i k j i f.77

Kondakjii f. 99

në vend të Trisajit:

O sa në Krisht u pagëzuat,

me Krishtin ju u veshët.

A l i l u j a .

në vend të 'Aksionestinit:

Madhërò, o shpirti i jim , më të
nderoshmen e më të lëvdoshmen ndër
gjithë ushtrët e kjiellit.

Mister të mathë ... f. 110.

k j i n o n i k o i :

Shpëtim i dërgoi in'Zot popullit
t'tij, aliluja.

në vend të Bekuar kloft embri,...

Shi' lehet Krishti , lëvdonie...

. f. 85.

D ë f t u e s i

1. Kur te jeta in'Zot u le f.3.
2. Te këjo herë kush ngë kla 4.
3. Punë e madhe isht këjë f.6
4. Zonja e jime mirë ditë f.9.
5. Zonja e lume e shë Mëri f.13.
6. Shë Mëria tue kënduar f.19
7. Kur shë Mëria f.22
8. Kur dimbri ishë i kekjë.f.28
9. Ahierna kur in'Zot ... f.121.
10. Një ditë u vet llojasia f.30
11. Gjithë ejani gjinde f.33
12. Nga kjielli ti u sdripe f.36
13. Këndojëm,këndojëm... f.40
14. Rregji i jim F.41
15. Flëjëmë bukur dial... f.44
16. O çë natë m'e bukurë... f.46
17. E fiellët isht nata... f.48
18. Rroft,po rroft... f.49
19. Si gjegjën ëngjëjit f.51
20. Të falem,o i lëvdoshmi f.52

Ahierna kur in'Zot u le te jeta
ish'natë e dukej si kur t'ishë
mjesdita;

se të përzurë
e të dhezurë
kurr u dukën ijt ashtu'.
Ndë Lindie shkoi
e tre magjinjë nga ata më i miri
'ftoi.

Ngë ndodheshën armikje aherë
te dheu;
tue bredhur bashkë me viçin rrij
ariu;

te pylli i vrërët,
bashkë me drerët,
bisha rroj me pakje e gas;
edhe i sbutsuar,
u pa me kjenkjin ulku mbë të
luar.

Barinjëvet ç'ishnë e ruaiën
dhent te mali,
tue shkrepur dritë të madhe,

nj'ëngjeh foli;
 të lum ndër t'jerë,
 o delmerë,
 të mos kini frikë , i tha ,
 gëzim e haré,
 se sonte një parrais u bë ki dhe.

*në vend të luties 'opistamvonë'
 e përditshme :*

O Krisht Perëndia jinë, që më
 para se gjithë jetët ke klënë i
 lum në gji të pazënit At e që te
 të sprasmitë kjëronje, paj të Vir-
 gjërës s'Shejte u mishërove e le-
 ve ndër ne ; Ti që u bëre i vapëk
 sa na të kjoseshëm paj të vapkë-
 sës t'ënde; Ti që si fëmijë u pë-
 shtolle me skutina e kleve ngulur,
 Ti Perëndi, te një grazhd , o i Ma-
 dh'in'Zot që ke kujdesin e gjithë-
 sës, prit mirë këto të pavëjefshme

lutie t'ona e lëvdì si prite mirë
 lëvdit e delmerëvet e dhuretìt e
 të përmisurit e Magjinjëvet.

Tue na ndëjër çedò mëkatë bën-
 na të trazhgojëm harén e kjielliës
 e përgatiturë atireve që kremtojnë
 mirë të Lerit t'at , përçë Ti je
 Mik i njerëzëvet e i lëvduam me
 të pazënin At e me gjithëshejtin
 e i mirë e gjellëdhënësin Shpirt
 nanì e gjithë monë e për jetë të
 jetëvet. Ashtu' kloft.

LIKJËRATË të Shën Janit Gojart

Oh që sherbës i mathë e jashtza-
konëshëm shoh u sot!

Te veshët më kumbon këndimi i
delmerëvet. Ngë isht një këndim
përjashtie, po një zë kjiellie.
Edhé ëngjëjitë këndojën; bëjën
gëzim arkëngjëjitë; imnojën Hje-
ruvimtë; lavdërojën Serafimtë.

Gjithë bëjën haré tue par Perën-
din mbi dhet e njeriun në kjieh.

Betlemi sot isht nj'atrë kjieh
teku Ëngjëjitë tue bër festë rrin
në vend të ijëzëvet, teku i pasoe-
mi diell i drejtësìs pështron
diellin e mjesditës.

Sot Aì që isht i paramotshëm
lehet nga një Virgjërë te vapkë-
sia e Betlemit. Këtu' vijën e

, bien përmist rregjërat sa t'pro-
skjinisiën të kjiellshim Rrekjë
të lëvdìs; ushtarët të Parin e
ushtrivet; grat Atë që u le nga
një grua sa të ndërroj më gëzim
dhëmbiet e gruas; virgjërat pros-
kjinisiën të Birin e Virgjëreshës;
fëmija Atë që jerdhi në jetë si
fëmijë e djelmtë të paftesë Atë
që ndër 'ta kle si e para lule
e Martravet; të mëdhenjtë pros-
kjinisiën Perëndin që u bë nje-
rì; delmerët Delmerin e mirë që
jep gjellën e 'tij për delezit
e 'tija; priftrat të Parin e
priftravet, shërbëtorët Atë që
u bë shërbëtuar për ne. Gjithë
të mëkatruamitë, gra e burra,
proskjinisiëm Kjenkjin që ndsier
mëkatët e jetës.

Të gjithë anadi në dhe e në
kжие bëjëm gëzim e haré!

E me gjithë vuhem edhe U, jo me
lodra e haliasisa e dëfrime, po
tue marrë n'krahë ato skutina
të bekuame tekun kle pështuellë
in'Zot fëmijë në djebë. Këto ja-
në shpresa jime, këto janë
për mua dëfrimet e harét; këto
janë që më bëjnë të këndonj edhe
U bashkë me Engjëjitë: Lëvdi Pe-
rëndis në më të lartitë e kjie-
lliavet, pakje në Dhe e njerë-
zëvet vullnesë e mirë.

*(Ki përkthim kle gjetur ndër
dorëshkrimet e të ndjemit Pa-
pa Sepë Petta.)*